

PODRZUTEK (2) *sb m*

o oraz e jasne.

sg *N* podrzutek (2). ◇ [pl *A* podrzutki.]

Sł stp brak, Cn s.v. podzrucony, Linde XVII – XVIII w.

1. *Falszerz* (1) :

Wyrażenie: »fałszywy podrzutek« (1): *subiector testamentorum, Fálłziwy podrzutek. Mącz 163a.*

2. *To, co zostało podzruczone* (1) : [podrzutek/ *Liber sive puer supposititius. Volck Rrr3v.*]

a. *Dziecko podzruczone, podłożone; puer supposititius Mącz, Cn* (1) : *puer supposititius, podmiotek/ podrzutek odmienione dziecię Mącz 312a.*

[Przen:

W przeciwstawieniu: »prawy potomek ... podrzutek«: [Piaś mówi:] Za mnie naród mój dla sławy garła dawali, a mieliby teraz, otium sobie kupując, sławę tracić? Nie miałbym ich za prawe potomki swe, ale za podrzutki jakie PismaPolit 482.]

Synonimy: 2. podmiot, podmiotek.

Cf **PODRZUCACZ**

MŚ, LWil